

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 19 kwietnia 2019 r.

DIH-2.709.4.2019.BS

DECYZJA DIH-2 NR 18/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 12 marca 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę J. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą METALEX J. F., METALZŁOM J. F., R. D. w Pruszkowie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 lutego 2019 r., nr PO.11.PS.1.2019.PC, wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu wprowadzania do obrotu w składzie opału przy (...) następujących rodzajów paliw stałych:

- Węgiel kamienny Orzech I – (...),
- Węgiel kamienny Kostka I – (...),
- Węgiel kamienny Ekogroszek – (...),

bez wystawiania świadectwa jakości, co narusza obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 9 stycznia 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 19/2019, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą obowiązku wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, obowiązku przekazywania kopii świadectwa jakości oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa – w składzie opału przy (...), należącej do przedsiębiorcy J. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą METALEX J. F., METALZŁOM J. F., R. D. w Pruszkowie (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”, „Kontrolowany”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu następujące rodzaje paliw stałych:

- Węgiel kamienny Orzech I – (...),
- Węgiel kamienny Kostka I – (...),
- Węgiel kamienny Ekogroszek – (...),

bez wystawiania świadectwa jakości, co narusza obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 9 stycznia 2019 r. nr PU.8361.17.2019.

Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń, że od 5 listopada 2018 r. nie jest wystawiane przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectwo jakości, potwierdzające spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z 17 stycznia 2019 r. (nr PU.8361.17.2019) – zawiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 35a pkt 9 lit. a w związku z art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W zawiadomieniu Stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona w piśmie z 18 stycznia 2019 r. przedstawiła swoją sytuację ekonomiczną, gdzie opisała najważniejsze wydatki związane z prowadzeniem jej działalności gospodarczej oraz ciężar ich ponoszenia. W piśmie tym Strona ponadto określiła szacunkowo w jakich miesiącach w roku prowadzi sprzedaż paliw stałych i w jakiej wielkości paliwa stałe są wtedy wprowadzane do obrotu, a także jaki zysk brutto za tonę węgla wówczas otrzymuje. Ponadto Strona wskazała, że „certyfikat produktu” to nowy przepis i Strona wydawała klientom certyfikat, który

otrzymywała od swojego dostawcy i odpowiednio go oznaczała swoją pieczęcią, miejscem sprzedaży, podpisem i datą.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 15 lutego 2019 r., wydał decyzję nr PO.11.PS.1.2019.PC nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10000 zł z tytułu wprowadzania do obrotu w składzie opału przy (...) następujących rodzajów paliw stałych:

- Węgiel kamienny Orzech I – (...),
- Węgiel kamienny Kostka I – (...),
- Węgiel kamienny Ekogroszek – (...),

bez wystawiania świadectwa jakości, co narusza obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ww. ustawy.

Pismem z 12 marca 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzonej kary ponieważ, w opinii Strony w protokole kontroli błędnie napisano, iż klient dostaje świadectwo jakości węgla, a później napisano, iż nie dostaje – czyli sprzedający nie wydaje klientowi świadectwa jakości. W odwołaniu Strona podnosi, iż świadectwo jakości wystawiane przez kopalnię musi być zgodne z przepisami, a Strona przekazuje je dalej podpisując się pod nim przybijając pieczęć, NIP, REGON, wpisując miejsce sprzedaży uznając, iż postępuje zgodnie z przepisami.

Dodatkowo Strona przedstawia zakup i sprzedaż węgla za rok 2018 r. z którego wynika, iż dochód wynosił (...).

Przy piśmie z 20 marca 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.17.2019.

Pismem z 27 marca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach

wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. W myśl art. 6d ww. ustawy świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu,

w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 9 stycznia 2019 r. (sygn. PU.8361.17.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wydawała klientom certyfikat, który otrzymywała od swojego dostawcy i odpowiednio go oznaczała swoją pieczęcią, miejscem sprzedaży, podpisem i datą. Należy podkreślić, iż zgodnie ze zmianą obowiązujących przepisów od 5 listopada 2018 r. każdy przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wystawić świadectwo jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Certyfikat jakości węgla KP/48/6/O przedstawiony inspektorom podczas kontroli oraz ten załączony do pisma Strony będącego odwołaniem od decyzji, jest kartą produktu, który Strona nabyła od (...) i nie spełnia on wymagań art. 6d ww. ustawy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe.

Nie można uznać, że kopia świadectwa otrzymanego od dostawcy – potwierdzającego jakość nabywanego paliwa stałego, podpisana i opatrzona pieczęcią Strony spełnia powyższe ustawowe wymagania, w szczególności w zakresie oświadczenia wprowadzającego paliwo stałe do obrotu czyli Strony. Strona w odwołaniu od decyzji z 12 marca 2019 r. wskazuje (dołączając kopię), iż od dnia kontroli tj. 9 stycznia 2019 r. wystawia świadectwo jakości zgodnie z art. 6 d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W pkt 5 dołączonej kopii świadectwa jakości, Strona wskazuje system certyfikacji podając numer świadectwa jakości KP/48/6/O otrzymanego od dostawcy paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 12 marca 2019 r. należy stwierdzić co następuje. Strona mylnie twierdzi, iż każdorazowo przy sprzedaży paliw stałych wystawia świadectwo jakości do

sprzedawanego paliwa stałego. W ocenie Prezesa Urzędu Strona przekazuje nabywcy kopię świadectwa otrzymanego od dostawcy – potwierdzającego jakość nabywanego paliwa stałego, a nie wystawia dokument zawierający oświadczenie strony jako wprowadzającego do obrotu paliwo stałe potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe, iż spełnia ono wymagania jakościowe określone w przepisach. Stanowi to naruszenie art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od sierpnia 1998 r. Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie nie stwierdzili wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu wystawiania świadectw jakości paliw stałych. Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości przepisów prawa. Kontrolę przeprowadzono w styczniu 2019 r., więc ponad dwa miesiące po wejściu w życie nowych przepisów między innymi dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości.

Według oświadczenia przedsiębiorcy obroty miesięczne w sezonie zimowym (od listopada do kwietnia) wynoszą (...) ton węgla, a średni zysk brutto wynosi (...) zł/tona. W pozostałych miesiącach nie dochodzi do sprzedaży paliw stałych. Przedsiębiorca przekazał informacje o średniej wartości i średnim obrocie paliwami stałymi w 2018 r., które wyniosły według oszacowania ok. (...) zł. W odwołaniu od decyzji Strona przedstawiła, iż jej dochód za 2018 r. wyniósł (...). Należy podkreślić, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną określoną przepisami biorąc pod uwagę powyższe informacje przekazane przez Kontrolowanego.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 lutego 2019 r., sygn. PO.11.PS.1.2019.PC, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu wprowadzania do obrotu w składzie opału przy (...) następujących rodzajów paliw stałych:

- Węgiel kamienny Orzech I – (...),
- Węgiel kamienny Kostka I – (...),
- Węgiel kamienny Ekogroszek – (...),

bez wystawiania świadectwa jakości, co narusza obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ww. ustawy. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Należy dodać, iż w decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 lutego 2019 r., nr PO.11.PS.1.2019.PC, Strona niewłaściwie została pouczone, iż kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę. Prawidłowe pouczenie powinno wskazywać, iż zgodnie z art. 189 i § 1 zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w terminie a zgodnie z art. 189 i § 2 Kpa od zaległej administracyjnej kary pieniężnej nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/